

KENEN MUSEO?

Museoalan Teemapäivät 11.9.–12.9.2014

KOOSTE AAMIAISKESKUSTELUISTA

Perjantai 12.9.2014 Ravintola Lämpö

6. Yhteisöllisyys museokentän sisällä?

Aiheeseen johdattelivat Leena Furu ja Riikka Sainio, Museo 2015

Museoammattilaiset edistävät yhteisiä tavoitteitaan muodostamalla omia yhteisöjään museokentän sisällä. Minkälaisia yhteisöjä kokoelmahenkilökunta muodostaa? Mitä teemme tai voisimme tehdä yhteisönä kokoelmiemme hyväksi? Keskustelemme kokoelmahenkilökunnan omasta, ehkä jakolinjojakin sisältävästä yhteisöllisyydestä, sen tarpeellisuudesta ja mahdollisuuksista.

Viime vuosikymmenen aikana on tapahtunut iso toimintakulttuurin muutos ja yhteisöllisyys on lisääntynyt. Ryhmässä keskusteltiin siitä, minkälaista yhteisöllisyyttä museokentän sisällä on tai millaista yhteisöllisyyttä pitäisi olla. Ensin keskusteltiin yhteisöistä museoiden kokoelmahenkilökunnan sisällä. Kuultiin positiivisia kommentteja yhteistyöhankkeista useiden museoiden kesken. Vuonna 2011 alkanut Museo 2015 -hankkeen luetteloinnin kehitystyö toi yhteen kokoelmahenkilökuntaa eri puolilta Suomea. Ryhmä ja sen tapaamiset muodostivat tärkeän vertaistukiverkon sen jäsenille. Myös muun muassa TAKO-hanke on opettanut yhteistyön tekemisen kulttuuria.

Yhteisöllisyydestä ja yhteistyöhankkeista on hyötyä kaikille. Todettiin, että päästyään alkuun museoyhteistyössä, ei voi olla ilman. Vertaistuki ja toisilta oppiminen koetaan tärkeäksi. Verkostoitumisen kautta saa lisää asiantuntemusta sekä monenlaisia synergiaetuja. Yhteistyö muiden kanssa tuo vastapainoa myös omalle työyhteisölle. Usein yhteistyöhankkeiden päätyttyä verkostot jäävät elämään ja poikivat tarpeen tullen uusiakin projekteja. Kun on tultu tutuiksi, on helppo jatkaa yhteistyötä vaikka vuosien päästä.

Todettiin, että Suomen museorakenne on sirpaleinen. On paljon museoita, joita ei näy yhteisissä tapahtumissa tai hankkeissa. Kehitys alalla on nopeaa ja olisi kaikkien etu, että myös pienet museot pysyisivät kehityksessä mukana. Toivottiin moniammatillista, kansainvälistäkin yhteistyötä.

Lisäksi kaivataan oman museon sisällä tapahtuvaa yhteistyötä, ammattinimikkeistä välittämättä. Isoissa museoissa hierarkiat voivat estää sekoittumista, kun taas pienissä museoissa kaikki tekevät kaikkea. Museon sisäisten prosessien avoimuutta peräänkuulutettiin.

Pohdittiin kuinka yhteistyöhön ja museoalan yhteisöllisiin tapahtumiin osallistumisen kynnystä voitaisiin madaltaa. Miten kaikkien ääni saataisiin kuuluviin, miten saada enemmän ihmisiä mukaan? Monella pienellä museolla resurssit tulevat vastaan lähteä esim. pääkaupunkiseudulle tapaamisiin. Verkossa osallistumisen mahdollisuutta (esim. Skype) tulisi kehittää, ja toisaalta matkakustannusten korvaamista tarpeen mukaan tulisi harkita. Vaikka yhteisöllisyyttä museoista löytyykin, voi sitä vielä monella tasolla kehittää.

Koosteen kirjoittaja: Leena Marsio, Museovirasto sekä Leena Furu ja Riikka Sainio, Museo 2015